

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 93/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť E. W., P., a P. W., Spolková republika Nemecko, obaja zastúpení advokátom JUDr. A. L., B., ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 18 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 9 ods. 1, čl. 11 ods. 1 a 4, čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd v spojení s porušením čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 13 C 75/92-194 z 26. mája 2004 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 Co 288/04-314 z 22. marca 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. W. a P. W. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. marca 2008 doručená sťažnosť E. W., P., a P. W., Spolková republika Nemecko (ďalej len „sťažovatelia“), obaja zastúpení advokátom JUDr. A. L., B., ktorou namietajú porušenie

svojich základných práv podľa čl. 18 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 9 ods. 1, čl. 11 ods. 1 a 4, čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) v spojení s porušením čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 13 C 75/92-194 z 26. mája 2004 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 Co 288/04-314 z 22. marca 2006.

Zo sťažnosti a sťažovateľmi predložených príloh vyplýva, že sťažovatelia ako právni nástupcovia A. W. podali 26. marca 1992 okresnému súdu „*Žalobu o určenie neplatnosti predm. konfiškácie predm. majetku*“, ktorý napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. O odvolaní sťažovateľov rozhodol napadnutým rozsudkom krajský súd tak, že napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil.

Podľa názoru sťažovateľov napadnutými rozsudkami okresného súdu a krajského súdu boli porušené ich označené základné práva podľa ústavy a listiny, a preto navrhujú, aby ústavný súd vo veci ich sťažnosti takto rozhodol:

„Slovenská republika zastúpená Okr. súdom v Bratislave v konaní o určenie neplatnosti konfiškácie majetku A. W..., sp. zn. 13 C 75/92 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 Co 288/04 porušila zákonnosť, zaručenú zák. č. 23/1991 - Listiny základných práv a slobôd, čl. 9 ods. 1, čl. 11 ods. 1, 4, čl. 36 ods. 1, 2, Ústavou SR čl. 12 os. 1, 2, čl. 18 ods. 1, čl. 19 ods. 1, 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, 2.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažovatelia namietajú porušenie svojich základných práv podľa ústavy a listiny rozsudkom okresného súdu č. k. 13 C 75/92-194 z 26. mája 2004 a rozsudkom krajského súdu č. k. 4 Co 288/04-314 z 22. marca 2006. Ústavný súd z dokumentácie okresného súdu zistil, že napadnuté rozsudky nadobudli právoplatnosť 3. mája 2006. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť sťažovateľov bola ústavnému súde doručená zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd považoval za potrebné uviesť, že sťažovatelia vo svojej sťažnosti uvádzajú aj to, že proti napadnutému rozsudku krajského súdu podali dovolanie, ktoré „*Najvyšší súd SR Uznesením sp. zn.: 4 Cdo 131/2996 zo dňa 26. 9. 2007 odmietol*“. Ústavný súd v tejto súvislosti poukázal na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej podanie dovolania nepredstavuje právnu skutočnosť, od ktorej začína plynúť lehota na podanie sťažnosti ústavnému súde podľa § 53 ods. 3 zákona

o ústavnom súde (mutatis mutandis I. ÚS 49/002, I. ÚS 134/03, I. ÚS 16/06). Takouto skutočnosťou už vonkoncom nemôže byť v danom prípade ani dátum nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu, keďže sťažovatelia kvalifikovane zastúpení advokátom označené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu svojou sťažnosťou nenamietali, ale namietali porušenie svojich základných práv len označenými rozsudkami okresného súdu a krajského súdu. Preto bol pre záver ústavného súdu o oneskorenom podaní sťažnosti určujúci dátum nadobudnutia označených rozsudkov okresného súdu a krajského súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2008